

[Gammelgaard]

delige formænd. Jeg tænker på skattelovrådet og på udvalget om ægtefællebeskatning, og hvad angår det sidste, er der som bekendt tale om, at ikke mindre end $\frac{2}{3}$ af udvalgets medlemmer er kvinder.

Det konservative folkeparti går ind for frihed og er imod tvang. Vi vil f.eks. finde det betænkeligt at pålægge organisationerne at udpege personer af bestemt køn til udvalg. Men vi vil arbejde positivt og konstruktivt med beslutningsforslaget ud fra det samme ønske som de radikale, nemlig at fremme ligestillingen.

Vi synes, det er interessant, at man i statsministeriet har indledt overvejelser om, hvorledes man kan fremme ligestillingen mellem kønnene ved udpegning af medlemmer til offentlige udvalg, nævn, kommissioner m.m.

Vi er ikke sikre på, at det radikale forslag på alle punkter er det rigtige, men er meget positive over for at gå ind i en drøftelse af det.

Povl Brøndsted (V):

Fra venstres ligestillingskonference den 10. marts 1984 udgik der en opfordring til regeringen. Man bad regeringen om at leve op til statsministerens skrivelse af 16. oktober 1976 om ligelig repræsentation af mænd og kvinder i råd, nævn, udvalg og kommissioner.

Det er kort og godt udtryk for, at vi inden for venstres rækker er indstillet på, at der skal være en, om ikke absolut så langt, langt større lighed, end vi ser det i dag, og at det i hvert fald ikke skal være en skævhed. For det andet er det et udtryk for, at der ikke rigtig er sket noget på området, selv om det igen og igen, også dette forslag én gang før, har været oppe til drøftelse. Jeg tror nemlig, det er helt rigtigt, at det er placeringer i råd, nævn, udvalg og kommissioner, der bliver det sesam, der kan lukke døren op til placering af kvinder på mange, mange andre pladser.

Vi kan ikke komme bort fra, at det er nødvendigt, hvis man skal have en placering, at man kan få lov til at gøre opmærksom på sig selv. Vi må også indrømme, at der i vore dage er mangel på, skal vi sige lærepladser i det demokratiske værksted, fordi der ikke er de mange små brugsforeninger og andre foreninger, hvor man ligesom går i demokratiets skole og dér lærer tingene og får lejlighed til

at gøre opmærksom på sig selv. Derfor er det vigtigt, at vi, når vi nedsætter udvalg, nævn osv. osv., sørger for lighed og får kvinder placeret.

Jeg tror altså, at det er en meget væsentlig vej at gå, og jeg mener, det er rigtigt, som opfordringen lød fra 10. marts-mødet, at det skal tages alvorligt af vore regeringsmedlemmer og vore ministre, der har det ansvar at nedsætte disse råd, nævn og udvalg. Jeg synes også, der i denne debat skal lyde en opfordring dertil: ja men så gør det da, når vi alle sammen er så utrolig positive over for tanken!

Jeg tror også, vi skal passe på ikke her at låse os fast i et eller andet firkantet system, hvor vi får regler om, at der ved udnævnelser, når man har fundet de kvalificerede, lige sætter to pigenavne på, og så skulle det være i orden. Jeg er bange for, at det kan blive lidt af en narresut, hvor man lader, som om man vil noget, men ikke er ærlig. Nej, det er dér, hvor man nedsætter nævnene og har ansvaret, man skal føle forpligtelsen til at få lighed i sammensætningen, og det er en skam, at vi ikke har fået det gjort for længe siden.

Jeg vil også føje til, at jeg tror, vi vil få megen kvalitet ind i mange af vore udvalg. Det er nu engang en kendsgerning, at mange af de kvinder, der deltager f.eks. i det kommunale arbejde, har lært de mandlige kolleger at arbejde alvorligt med deres sager, fordi det tit viser sig, at kvinderne møder særdeles velforberedt. Dermed være ikke sagt, at mændene er uforberedte, men jeg mener, at den omstændighed, at der deltager både kvinder og mænd, bidrager til, at man får flere arbejdsmetoder og synsvinkler ind i de sager, der skal drøftes.

Jeg vil gerne understrege kvindekongressens resolution; nu må den efterfølges fra ministrenes side, så det ikke er nødvendigt at lave så firkantede forslag.

Ebba Strange (SF):

Da vi førstebehandlede dette forslag i sidste samling, den 22. november 1983, gav jeg på SFs vegne min fulde opbakning til forslaget, og jeg gav som begrundelse, at jeg jo repræsenterer det eneste politiske parti, der faktisk har anvendt og stadig anvender kønskvoteringsinstrumentet i praksis. Vi har gode